

**Pisma, postanowienia,
decyzje i odwołania
z zakresu postępowania
administracyjnego
z objaśnieniami
i wzorami do pobrania**

Wydanie 4.

Przejdź do produktu na ksiegarnia.beck.pl

Rozdział I

Właściwość organów

1. Wniosek o rozstrzygnięcie sporu o właściwość

Gdańsk, 2.12.2022 r.

Naczelny Sąd Administracyjny
ul. Gabriela Piotra Boduena 3/5
00-011 Warszawa^g

Wnioskodawca^e: Prezydent Miasta Gdynia
al. Marszałka Piłsudskiego 52–54
81-382 Gdynia

Organ pozostający w sporze^h: Prezydent Miasta Szczecin
Plac Armii Krajowej 1
70-456 Szczecin

Wniosek o rozstrzygnięcie sporu o właściwość^b

Na podstawie art. 4 w zw. z art. 15 § 1 pkt 4 PostAdmU oraz art. 22 § 1 pkt 1 KPA^a Prezydent Miasta Gdynia wnosi o rozstrzygnięcie sporu o właściwość pomiędzy Prezydentem Miasta Gdynia a Prezydentem Miasta Szczecin w przedmiocie wskazania organu właściwego do rozpoznania wniosku *Ewy Byś* o skierowanie i dofinansowanie pobytu w domu pomocy społecznej^c.

Uzasadnienie

Pani *Ewa Byś* pismem z 6.5.2022 r. zwróciła się do Prezydenta Miasta Szczecin o umieszczenie jej w domu pomocy społecznej dla osób przewlekle somatycznie chorych w Szczecinie. Prośbę swoją motywowała tym, że posiada tylko dalszą rodzinę, a jest osobą starszą, schorowaną, wymagającą pomocy osób trzecich. Nadmieniła również, że jest na stałe zameldowana w Szczecinie w lokalu, którego jest głównym najemcą.

Wniosek ten Prezydent Miasta Szczecin przekazał Prezydentowi Miasta Gdynia jako organowi właściwemu do jego rozpoznania^d.

Organ wnioskujący z tym stanowiskiem się jednak nie zgodził. Wskazując na treść art. 101 ust. 1 ustawy z 12.3.2004 r. o pomocy społecznej (t.j. Dz.U. z 2021 r. poz. 2268 ze zm.) w zw. z art. 25 KC, podniósł, że decydujące znaczenie w niniejszym przypadku miało ustalenie miejsca zamieszkania Pani *Ewy Byś*, którym nie jest aktualne miejsce jej pobytu. Przebywa ona bowiem jedynie tymczasowo w ośrodku prowadzonym pod nazwą „Wynajem pokoi”, w którym świadczone są wyłącznie usługi noclegowe. Lokal, w którym zainteresowana się znajduje, nie jest zatem lokalem mieszkalnym – w rozumieniu art. 2 ust. 1 pkt 4 ustawy z 21.6.2001 r. o ochronie praw lokatorów, mieszkaniowym zasobie gminy i o zmianie Kodeksu cywilnego (t.j. Dz.U. z 2022 r. poz. 172 ze zm.).

Zdaniem organu wnioskującego, Pani *Ewa Byś* nie spełnia również kryteriów osoby bezdomnej – w rozumieniu art. 6 pkt 8 PomSpołU – co skutkowałoby możliwością ustalenia organu właściwego

do rozpoznania jej podania na podstawie art. 101 ust. 2 PomSpołU. Pani *Ewa Byś* jest bowiem zameldowana na pobyt stały w Szczecinie, w lokalu mieszkalnym, którego jest głównym najemcą i brak jest obiektywnych przyczyn uniemożliwiających jej zamieszkanie w tym lokalu. Jediną okolicznością powodującą konieczność przebywania zainteresowanej poza miejscem zameldowania na pobyt stały, jest jej stan zdrowia i brak możliwości zapewnienia w miejscu zamieszkania stosownej opieki. Ośrodek, będący obecnie miejscem pobytu Pani *Ewy Byś*, jest tylko pensjonatem, w którym przebywają goście w celach rekreacyjnych. Ośrodek ten nie figuruje w rejestrze placówek zapewniających całodobową opiekę osobom: niepełnosprawnym, przewlekle chorym lub osobom w podeszłym wieku w województwie opolskim, wydany przez Wojewodę Pomorskiego. Z informacji uzyskanych od rodziny zainteresowanej wynika ponadto, że pobyt zainteresowanej w Gdyni miał mieć charakter czasowy, gdyż w tym czasie krewni Pani *Ewy Byś* mieli zająć się kompletowaniem dokumentacji, potrzebnej do umieszczenia jej w Domu Pomocy Społecznej w Szczecinie, w pobliżu ich miejsca zamieszkania. Brak jest zatem podstaw, do uznania, że pobyt Pani *Ewy Byś* w ww. ośrodku stanowi jej świadomy wybór^f.

.....
(podpis Prezydenta Miasta Gdynia)¹

Uwagi i objaśnienia

- ^a **Podstawa prawna:** art. 22 KPA.
- ^b **Rodzaje sporów. Spory kompetencyjne,** to spory, które zachodzą pomiędzy organami jednostek samorządu terytorialnego a organami administracji rządowej (np. między Wójtem Gminy X a Wojewodą Y), oraz **spory o właściwość** – czyli pozostałe spory pomiędzy organami administracji publicznej w rozumieniu art. 5 § 2 pkt 3 KPA (np. między Starostą X a Starostą Y).
- ^c **Przesłanki powstania sporu.** Aby powstał spór o właściwość pomiędzy organami administracji publicznej, muszą wystąpić łącznie następujące przesłanki:
- 1) co najmniej dwa organy uznają się za właściwe do rozstrzygnięcia tej samej sprawy administracyjnej (spór pozytywny) albo też żaden z organów nie uznaje swojej właściwości w danej sprawie (spór negatywny);
 - 2) spór o właściwość musi być związany z postępowaniem w konkretnej sprawie indywidualnej, należącej do właściwości organów administracji publicznej i rozstrzyganej w drodze indywidualnych decyzji administracyjnych;
 - 3) organy administracji publicznej muszą uznać się jednocześnie za właściwe lub niewłaściwe do rozpatrzenia tej samej sprawy rozstrzyganej w drodze indywidualnych decyzji administracyjnych.
- ^d **Powstanie sporu o właściwość.** Spór może powstać w:
- 1) postępowaniu zwykłym:
 - a) w I instancji,
 - b) w wyższej instancji;
 - 2) postępowaniu nadzwyczajnym.
- Spory te mogą powstawać na tle właściwości:
- 1) rzeczowej;
 - 2) funkcjonalnej;
 - 3) miejscowej;
 - 4) instancyjnej.

Formalnie spór negatywny powstaje, gdy organ administracji publicznej stwierdzi swoją niewłaściwość i przekaże podanie do organu właściwego, a ten uzna się za niewłaściwy. Natomiast spór pozytywny powstaje, gdy organ administracji publicznej podjął z urzędu lub na skutek wniesienia podania postępowanie, które już zawisło (toczy się) przed innym organem.

Celem postępowania w sprawie rozstrzygnięcia sporu o właściwość jest ustalenie organu właściwego do załatwienia konkretnej sprawy indywidualnej, należącej do właściwości organów administracji publicznej i rozstrzyganej w drodze indywidualnych decyzji administracyjnych.

^e **Zakres podmiotowy.** Postępowanie w sprawie rozstrzygnięcia sporu (kto może kierować wnioskiem) o właściwość może być wszczęte na żądanie strony postępowania administracyjnego lub na wniosek organów pozostających w sporze. W przypadku **sporu kompetencyjnego** wniosek może wnieść:

- 1) strona;
- 2) organ jednostki samorządu terytorialnego lub inny organ administracji publicznej, pozostające w sporze;
- 3) minister właściwy do spraw administracji publicznej;
- 4) minister właściwy do spraw sprawiedliwości, Prokurator Generalny;
- 5) Rzecznik Praw Obywatelskich.

Legitymacja do wystąpienia z wnioskiem o rozpatrzenie sporu przez sąd administracyjny nie jest uzależniona od pozytywnego lub negatywnego charakteru danego sporu.

Trybunał Konstytucyjny rozstrzyga spory kompetencyjne, gdy dwa (lub więcej) centralne konstytucyjne organy państwa uznały się za właściwe do rozstrzygnięcia tej samej sprawy lub wydały w niej rozstrzygnięcie (**spór kompetencyjny pozytywny**) albo gdy organy te uznały się za niewłaściwe do rozstrzygnięcia określonej sprawy (**spór kompetencyjny negatywny**) [zob. art. 33 ust. 5 ustawy z 30.11.2016 r. o organizacji i trybie postępowania przed Trybunałem Konstytucyjnym (t.j. Dz.U. z 2019 r. poz. 2393)].

Podmioty właściwe do rozstrzygania sporów (do kogo kierować wnioskiem) o właściwość – zob. art. 22 § 1 KPA. Natomiast w sporach kompetencyjnych – art. 22 § 2 KPA oraz art. 15 § 1 pkt 4 PostAdmU.

^f **Forma rozstrzygnięcia sporu.** „Rozstrzygnięcie sporu o właściwość między organami na podstawie art. 22 § 1 KPA nie stanowi decyzji administracyjnej w rozumieniu art. 104 KPA. Na takie rozstrzygnięcie nie przysługują środki odwoławcze w administracyjnym toku instancji ani skarga do Naczelnego Sądu Administracyjnego” (post. NSA z 28.3.1991 r., SA/Lu 218/91, ONSA 1991, Nr 1, poz. 30).

Zgodnie z art. 15 § 2 PostAdmU rozstrzygnięcie sporu kompetencyjnego przez Naczelnego Sądu Administracyjnego przybiera formę postanowienia, którego treścią jest wskazanie organu właściwego do rozpoznania sprawy administracyjnej.

Należy pamiętać, że postanowienie NSA ma zawsze charakter prawomocny.

Postanowienie NSA rozstrzygające spór o właściwość jest **wiążące** dla organów pozostających w sporze. W przypadku sporu negatywnego organ wskazany jako organ właściwy jest zobligowany wszcząć postępowanie.

^g **Postępowanie przed sądami.** Zasady postępowania przed sądami administracyjnymi reguluje ustawa z 30.8.2002 r. – Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (t.j. Dz.U. z 2023 r. poz. 259).

^h **Wskazanie organu.** Należy wskazać organ lub organy pozostające w sporze.

ⁱ **Podpis.** Pisma utrwalone w postaci papierowej opatruje się podpisem własnoręcznym. Pisma utrwalone w postaci elektronicznej opatruje się kwalifikowanym podpisem elektronicznym, podpisem zaufanym albo podpisem osobistym lub kwalifikowaną pieczęcią elektroniczną organu administracji publicznej ze wskazaniem w treści pisma osoby opatrującej pismo pieczęcią. Należy również pamiętać, iż sprawy mogą być załatwiane z wykorzystaniem pism generowanych automatycznie i opatrzonej kwalifikowaną pieczęcią elektroniczną organu administracji publicznej. W przypadku pism generowanych automatycznie przepisów o konieczności opatrzenia pisma podpisem pracownika organu administracji publicznej nie stosuje się.

Orzecznictwo

1. Post. NSA z 12.3.2020 r., II OW 173/19, Legalis

Zakres postępowania w sprawie rozstrzygania sporów o właściwość wyraźnie wiąże rozpoznawanie tych sporów z postępowaniem administracyjnym ogólnym stanowiącym trzon regulacji zawartej w KPA. Tym samym zarówno spór o właściwość, jak i spór kompetencyjny w rozumieniu art. 22 § 2 KPA dotyczyć mogą wyłącznie tych spraw, których przedmiotem jest rozstrzygnięcie indywidualnej sprawy administracyjnej w drodze decyzji. Przedmiotem sporu, do którego odnosi się art. 22 § 2 KPA oraz art. 4 PostAdmU może być tylko indywidualna sprawa administracyjna rozstrzygana w postępowaniu jurysdykcyjnym, najczęściej w drodze decyzji administracyjnej. Powyższych przesłanek niewątpliwie nie spełnia rozpoznawana sprawa, bowiem jak wynika z akt administracyjnych intencją Spółki było w pierwszej kolejności uzyskanie zgody na zrzut wody do rowu oraz zajęcie działki w celu wykonania kanalizacji deszczowej wraz z wylotem w związku z wykonywaniem na zlecenie Gminy. W tych okolicznościach zauważyć należy, że istotą sporu powstałego pomiędzy organami są kwestie właścicielskie. Spór taki stanowi natomiast sprawę cywilną, należącą do właściwości sądu powszechnego i nie może być załatwiony w drodze decyzji lub innego aktu administracyjnego. Tym samym NSA uznał, że przedmiotowy wniosek ma na celu merytoryczne rozstrzygnięcie kwestii spornej, a nie wyznaczenie organu właściwego do rozpatrzenia indywidualnej sprawy administracyjnej, nie dotyczy sporu o właściwość w rozumieniu art. 4 PostAdmU, a zatem jako niedopuszczalny podlega odrzuceniu.

2. Post. NSA z 17.10.2018 r., II OW 121/18, Legalis

Naczelny Sąd Administracyjny nie jest właściwy do rozpoznania sporu o właściwość lub kompetencyjnego powstałego w związku z rozpoznawaniem skargi wniesionej w trybie przepisów Działu VIII Kodeksu postępowania administracyjnego także wtedy, gdy chodzi o określenie organu właściwego m.in. na podstawie art. 236 KPA.

3. Wyr. WSA z siedzibą w Warszawie z 10.1.2017 r., VI SA/Wa 1351/16, Legalis

Jedynie piastun funkcji ministra, w rozumieniu art. 5 § 2 pkt 4 KPA nie podlega wyłączeniu, gdy – na podstawie art. 127 § 3 KPA – wydaje decyzję w wyniku ponownego rozpatrzenia sprawy. Należy zatem a contrario przyjąć na podstawie rozważań zawartych w przedmiotowej uchwale, że przepis art. 24 § 1 pkt 5 KPA ma zastosowanie w postępowaniu, o jakim mowa w art. 127 § 3 KPA w przypadku, gdy funkcję organu wykonuje upoważniony pracownik organu, który wydał decyzję objętą wnioskiem o ponowne rozpatrzenie sprawy.

4. Post. NSA z 27.10.2016 r., I OW 165/16, Legalis

Skierowany do Naczelnego Sądu Administracyjnego wniosek o rozstrzygnięcie sporu o właściwość jest niedopuszczalny jeżeli zarówno jeden jak i drugi organ wykonawczy dwóch różnych gmin posiadają wspólny dla nich organ wyższego stopnia – to samo samorządowe kolegium odwoławcze.

5. Post. NSA z 16.1.1995 r., I SA 40/95, Legalis

Spory o właściwość między organami samorządu terytorialnego a terenowymi organami administracji rządowej (art. 22 § 2 KPA) mogą dotyczyć tylko spraw indywidualnych należących do właściwości tych organów i rozstrzyganych w drodze decyzji administracyjnych (art. 1 § 1 pkt 1 KPA).

6. Post. NSA z 4.7.2006 r., I OW 6/06, Legalis

Brak ustalenia przedmiotu sprawy wyłącza możliwość ustalenia właściwości rzeczowej w tym i właściwości instancyjnej, a tym samym powstanie sporu kompetencyjnego.

7. Post. NSA z 10.3.2006 r., II OW 84/05, Legalis

O sporze kompetencyjnym możemy mówić w sytuacji, kiedy istnieje pomiędzy organami rozbieżność stanowisk, co do zakresu ich kompetencji w odniesieniu do konkretnej, tej samej sprawy administracyjnej, nie ma zaś sporu co do stanu faktycznego i stanu prawnego sprawy. W przeciwnym bowiem razie, kiedy nie ma zgody między organami, co do oceny stanu faktycznego i w oparciu o jakie przepisy (prawa materialnego) należy rozstrzygnąć daną sprawę, nie ma tożsamości sprawy.

8. Post. NSA z 25.8.2005 r., I OW 41/05, Legalis

Spór o właściwość może mieć charakter pozytywny – gdy dwa organy uznają się równocześnie za właściwe do rozpoznania sprawy, albo negatywny – gdy żaden z dwu organów nie uznaje się za właściwy do załatwienia sprawy. Jednak spór nie zachodzi, w sytuacji, gdy żaden z organów nie załatwia sprawy, na tle której doszłoby do rozbieżności poglądów co do zakresu działania.

9. Post. NSA z 11.3.2008 r., I OW 139/07, Legalis

Z negatywnym sporem kompetencyjnym mamy do czynienia w sytuacji, gdy w tej samej sprawie za niewłaściwe uznaje się co najmniej dwa organy administracji publicznej. Innymi słowy negatywny spór kompetencyjny powstaje, gdy żaden z organów administracji publicznej nie uznaje swej właściwości co do merytorycznego załatwienia (rozstrzygnięcia) sprawy. Jeśli jednak jeden z organów odmówił wszczęcia postępowania w sprawie, to tym samym uznał swoją właściwość do rozpoznania sprawy. W takiej zaś sytuacji nie dochodzi do powstania sporu kompetencyjnego.

10. Post. NSA z 14.12.2005 r., II OW 46/05, Legalis

Przy formułowaniu wniosku o rozstrzygnięcie sporu kompetencyjnego lub sporu o właściwość trzeba uwzględnić przede wszystkim dwa następujące założenia: po pierwsze – wystąpienie z wnioskiem o rozstrzygnięcie sporu musi być poprzedzone ustaleniami i rozważaniami pozwalającymi na stwierdzenie, że przy wykorzystaniu wszelkich metod wykładni organ, do którego wpłynęło żądanie rozpoznania sprawy, nie jest właściwy, po drugie przedmiot sporu powinien być na tyle precyzyjnie sformułowany, aby można było określić sprawę, która ma być rozpoznana. Wtedy tylko jest możliwość wskazania przez Sąd organu właściwego na podstawie art. 15 § 2 ustawy z 30.8.2002 r. – Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz.U. Nr 153, poz. 1270 ze zm.).

11. Post. NSA z 19.4.2007 r., II OW 63/06, Legalis

Sąd administracyjny rozstrzyga spory o właściwość między organami jednostek samorządu terytorialnego, stosownie do przepisu art. 22 KPA, jedynie w razie braku wspólnego dla tych organów organu wyższego stopnia. Zarówno marszałek województwa, jaki i wójt gminy są organami jednostek samorządu terytorialnego, dla których organem wyższego stopnia, zgodnie z przepisem art. 17 pkt 1 KPA oraz § 1 pkt 9 lit. c rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z 17.11.2003 r. w sprawie obzarów właściwości miejscowej samorządowych kolegiów odwoławczych (Dz.U. Nr 198, poz. 1925) jest Samorządowe Kolegium Odwoławcze. Tym samym, skoro marszałek województwa i wójt gminy posiadają wspólny organ wyższego stopnia, to sąd administracyjny nie jest właściwy do rozpoznania wniosku o rozstrzygnięcie sporu o właściwość.

12. Post. NSA z 14.12.2005 r., II OW 59/05, Legalis

Jeżeli organ, do którego strona zwróciła się o załatwienie sprawy, uznał się za niewłaściwy i przekazał podanie w drodze postanowienia na podstawie art. 65 § 1 KPA innemu organowi, organ, któremu podanie przekazano ostatecznym postanowieniem, jeżeli uzna, że nie jest organem właściwym, nie może wydać postanowienia o przekazaniu podania organowi, od którego je otrzymał, lecz powinien wystąpić do sądu administracyjnego o rozstrzygnięcie sporu na zasadzie art. 4 ustawy z 30.8.2002 r. – Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz.U. Nr 153, poz. 1270 ze zm.).

2. Rozstrzygnięcie sporu o właściwość – wyznaczenie organu właściwego

Warszawa, 15.1.2022 r.

**Samorządowe Kolegium
Odwoławcze w Warszawie**
ul. Kielecka 44
02-530 Warszawa^c

Znak sprawy^d: SKO.16616/W/2022

Postanowienie

Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Warszawie w składzie^e:

- 1) *Tomasz Tomala* – przewodniczący zespołu orzekającego,
- 2) *Krzysztof Ibiszewski* – członek,
- 3) *Artur Wądzik* – członek,

w dniu 15.1.2020 r.

w sprawie *Ireny Kowalskiej*,

wszczętej z urzędu,

w przedmiocie: wymeldowania,

w związku z wyłączeniem Wójta Gminy Celestynów od załatwienia sprawy – zgodnie z treścią postanowienia Nr 181.1991.2021 z 24.12.2021 r.,

na podstawie art. 26 § 2 KPA^a,

postanawia:

– wyznaczyć Wójta Gminy Osieck do załatwienia przedmiotowej sprawy^b.

.....
(podpis upoważnionego pracownika
wraz z oznaczeniem stanowiska)^f

Uwagi i objaśnienia

^a **Podstawa prawna:** art. 22 KPA.

^b **Rozstrzygnięcie sporu o właściwość** następuje w drodze wydania aktu administracyjnego (niebędącego ani decyzją administracyjną, ani też postanowieniem). Na takie rozstrzygnięcie nie przysługują środki odwoławcze w administracyjnym toku instancji ani też skarga do sądu administracyjnego (*B. Adamiak*, w: *B. Adamiak, J. Borkowski*, Komentarz, Warszawa 2019, s. 138–139). Rozstrzygnięcie to wiąże jedynie organy w tej konkretnej sprawie, w której ono zapadło.

- ^c **Wskazanie organu.** Należy określić organ wskazujący organ właściwy.
- ^d **Znak sprawy** zgodnie z rozporządzeniem Prezesa Rady Ministrów z 18.1.2011 r. w sprawie instrukcji kancelaryjnej, jednolitych rzeczowych wykazów akt oraz instrukcji w sprawie organizacji i zakresu działania archiwów zakładowych (Dz.U. Nr 14, poz. 67 ze zm.).
- ^e **Wskazanie składu orzekającego** (tylko jeśli występuje organ kolegialny).
- ^f **Podpis.** Pisma utrwalone w postaci papierowej opatruje się podpisem własnoręcznym. Pisma utrwalone w postaci elektronicznej opatruje się kwalifikowanym podpisem elektronicznym, podpisem zaufanym albo podpisem osobistym lub kwalifikowaną pieczęcią elektroniczną organu administracji publicznej ze wskazaniem w treści pisma osoby opatrującej pismo pieczęcią. Należy również pamiętać, iż sprawy mogą być załatwiane z wykorzystaniem pism generowanych automatycznie i opatrzonych kwalifikowaną pieczęcią elektroniczną organu administracji publicznej. W przypadku pism generowanych automatycznie przepisów o konieczności opatrzenia pisma podpisem pracownika organu administracji publicznej nie stosuje się.

Orzecznictwo

1. Post. NSA z 27.10.2016 r., I OW 165/16, Legalis

Skierowany do Naczelnego Sądu Administracyjnego wniosek o rozstrzygnięcie sporu o właściwość jest niedopuszczalny jeżeli zarówno jeden jak i drugi organ wykonawczy dwóch różnych gmin posiadają wspólny dla nich organ wyższego stopnia – to samo samorządowe kolegium odwoławcze.

2. Wyr. NSA z 28.3.1991 r., SA/Lu 218/91, ONSA 1991, Nr 1, poz. 30

Orzeczenie o rozstrzygnięciu sporu między organami, o których mowa w art. 22 § 1 KPA, nie stanowi decyzji administracyjnej w rozumieniu art. 104 KPA i nie podlega zaskarżeniu do Naczelnego Sądu Administracyjnego.

3. Wyr. WSA z siedzibą w Warszawie z 20.1.2005 r., IV SA/Wa 658/04, Legalis

Rozstrzygnięcie sporu kompetencyjnego w trybie art. 22 § 1 KPA przez właściwy organ wiąże jedynie w tej konkretnej sprawie, w której ono zapadło.

4. Wyr. NSA z 29.4.2003 r., II SAB 42/02, Legalis

Naczelny Sąd Administracyjny nie jest związany rozstrzygnięciem sporu kompetencyjnego między organami administracji publicznej. Związane są nim jedynie organy pozostające w sporze. Wyrażona zaś w orzeczeniu NSA ocena prawna co do właściwości organu stosownie do art. 30 ustawy z 11.5.1995 r. o Naczelnym Sądzie Administracyjnym (Dz.U. Nr 74, poz. 368 ze zm.) wiąże w sprawie ten sąd oraz organ, którego działanie lub bezczynność były przedmiotem zaskarżenia.

3. Rozstrzygnięcie sporu kompetencyjnego

Sygn. akt: II FX 81/19

Postanowienie^a

Białystok, 14.11.2022 r.

Naczelny Sąd Administracyjny

w składzie następującym:

Przewodniczący: Sędzia NSA *Paula Baumgart* (spr.),

Sędziowie: Sędzia WSA *Tomasz Kowalski*,

Sędzia WSA *Adam Kowalski*,

Protokolant: St. sekretarz sądowy *Jolanta Bąk*,

po rozpoznaniu w dniu 14.11.2021 r. na rozprawie w Izbie Finansowej wniosku Międzygminnego Związku Gospodarki Odpadami Komunalnymi „Zielona Dolina” z siedzibą w Białymstoku z 17.7.2021 r. o rozstrzygnięcie sporu o właściwość pomiędzy Międzygminnym Związkiem Gospodarki Odpadami Komunalnymi „Zielona Dolina” z siedzibą w Białymstoku a Burmistrzem Miasta Sokółka w przedmiocie egzekucji administracyjnej opłat za gospodarowanie odpadami komunalnymi,

postanawia:

– wskazać Międzygminny Związek Gospodarki Odpadami Komunalnymi „Zielona Dolina” z siedzibą w Białymstoku jako organ właściwy do egzekucji administracyjnej opłat za gospodarowanie odpadami komunalnymi.

Uzasadnienie

Wnioskiem z 17.7.2021 r. Międzygminny Związek Gospodarki Odpadami Komunalnymi „Zielona Dolina” z siedzibą w Białymstoku – nazywany dalej także „Związkiem”, na podstawie art. 22 § 1 KPA, wystąpił do NSA o rozstrzygnięcie sporu kompetencyjnego.

Zdaniem wnioskodawcy, organem właściwym w sprawie prowadzenia egzekucji administracyjnej, na podstawie tytułów wykonawczych wystawionych przez Związek w 2019 r. wobec dłużników zamieszkałych na terenie Sokółka, jest Burmistrz Miasta Sokółka.

W uzasadnieniu wniosku Związek wskazał, że Burmistrz Miasta Sokółka zwrócił wspomniane tytuły wykonawcze, uznając, iż w świetle art. 6qa ust. 1 ustawy z 13.9.1996 r. o utrzymaniu czystości i porządku w gminach (t.j. Dz.U. z 2022 r. poz. 2519 ze zm.) nie jest organem właściwym do prowadzenia egzekucji.

Związek natomiast stoi na stanowisku, że zgodnie z powyższym przepisem jest organem właściwym do prowadzenia egzekucji, w tym do stosowania wszelkich środków egzekucyjnych z wyjątkiem egzekucji z nieruchomości, ale jedynie w stosunku do dłużników zamieszkałych na terenie gminy wchodzącej w skład Związku. Tymczasem z treści art. 22 § 2 ustawy z 17.6.1966 r. o postępowaniu egzekucyjnym w administracji (t.j. Dz.U. z 2022 r. poz. 479 ze zm.) wynika, że właściwość miejscową organu egzekucyjnego w egzekucji należności pieniężnych z praw majątkowych lub ruchomości ustala się według miejsca zamieszkania lub siedziby zobowiązanego, z zastrzeżeniem § 2a–3b tego

artykułu. Wobec tego organem właściwym do podjęcia czynności egzekucyjnych w stosunku do zobowiązanego, zamieszkałego na terenie Gminy Sokółka, jest Burmistrz Miasta Sokółka.

W odpowiedzi na wniosek, Burmistrz Miasta Sokółka wniosł o wskazanie Związku jako organu właściwego do prowadzenia postępowania egzekucyjnego w przedmiocie opłat za gospodarowanie odpadami komunalnymi należnymi od mieszkańców Gminy Sokółka. W uzasadnieniu Burmistrz wyjaśnił, że w okresie od 1.7.2021 r. do 31.12.2021 r. zadanie własne Gminy Sokółka z zakresu gospodarki odpadami komunalnymi było realizowane przez Związek. Tym samym, zgodnie z art. 6q ust. 1 CzysztGmU, organem właściwym do prowadzenia egzekucji w odniesieniu do opłat przypadających na wspomniany okres jest Związek, a nie Burmistrz Gminy Sokółka.

Naczelny Sąd Administracyjny zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 4 i 15 § 1 pkt 4 PostAdmU, NSA jest sądem właściwym do rozstrzygania sporów kompetencyjnych pomiędzy organami jednostek samorządu terytorialnego. Rozstrzygnięcie sporu powstałego pomiędzy tymi organami polega na wskazaniu organu właściwego do załatwienia sprawy (przeprowadzenia stosownego postępowania).

W wyniku rozpoznania wniosku o rozstrzygnięcie sporu kompetencyjnego złożonego przez Międzygminny Związek Gospodarki Odpadami Komunalnymi „Zielona Dolina” i po zapoznaniu się z argumentacją przedstawioną w odpowiedzi na ten wniosek, udzielonej przez Burmistrza Gminy Sokółka, Naczelny Sąd Administracyjny doszedł do przekonania, że w rozważanym przypadku organem właściwym do przeprowadzenia postępowania egzekucyjnego jest Międzygminny Związek Gospodarki Odpadami Komunalnymi „Zielona Dolina”.

Treść art. 6q ust. 1 CzysztGmU jest jasna, precyzyjna i nie budzi żadnych wątpliwości interpretacyjnych. Z przepisów tych wprost wynika, że w zakresie kompetencji związków międzygminnych leży stosowanie „wszystkich środków egzekucyjnych, z wyjątkiem egzekucji z nieruchomości”. Właściwość rzeczowa Międzygminnego Związku Gospodarki Odpadami Komunalnymi „Zielona Dolina” w zakresie egzekwowania opłat za gospodarowanie odpadami komunalnymi nie ulega wątpliwości. Z pisma Związku z 3.10.2019 r. wnosić można, że sam Związek, w tym zakresie, również nie ma wątpliwości. Czyni jednakże zastrzeżenie, że jego właściwość jest ograniczona „jedynie w stosunku do dłużników zamieszkałych na terenie gmin, które wchodzą w skład Związku” (s. 1 pisma z 3.10.2019 r.).

Zważywszy na wskazanie przez Związek art. 22 § 2 PostEgzAdmU, jako przepisu wyłączającego jego właściwość, zwrócić należy uwagę, że przez właściwość miejscową należy rozumieć zdolność prawną organu do załatwienia sprawy mieszczącej się w zakresie jej właściwości rzeczowej, na obszarze danej jednostki terytorialnej. Zauważyć w tym miejscu należy, że podstawa prawna do wystawienia tytułu wykonawczego wiąże się z obowiązkiem ponoszenia opłat za gospodarowanie odpadami komunalnymi w wysokości i na zasadach określonych w Rozdziale 3a CzysztGmU. Względem osób, które nie wykonały w terminie wspomnianego obowiązku o charakterze pieniężnym, środki egzekucyjne stosuje organ do tego uprawniony. Jak już wspomniano, art. 6q ust. 1 CzysztGmU w sposób oczywisty daje tę kompetencję związkom międzygminnym. W świetle powyższego, skoro Związek zachował swoją właściwość rzeczową, w granicach jego właściwości miejscowej leży również załatwienie sprawy, której stroną są mieszkańcy gminy Sokółka oraz inne podmioty mające na jej terenie swoją siedzibę – nawet jeżeli gmina ta wystąpiła ze Związku.

Wobec tych ustaleń, NSA rozstrzygając spór kompetencyjny w sprawach wskazanych we wniosku Międzygminnego Związku Gospodarki Odpadami Komunalnymi „Zielona Dolina”, na podstawie art. 4 w zw. z art. 15 § 1 pkt 4 PostAdmU, wyznaczył go jako właściwy organ egzekucyjny.

Wzór opracowano na podstawie post. NSA z 5.11.2014 r., II FW 8/14, Legalis.

Uwagi i objaśnienia

Zob. uwagi i objaśnienia do wzoru Nr 1.

^a **Postępowanie przed sądami.** Zasady postępowania przed sądami administracyjnym reguluje PostAdmU.

4. Zawiadamianie organu właściwego do rozstrzygnięcia sporu o podjęciu czynności niecierpiących zwłoki

Kraków, 19.7.2022 r.

Znak sprawy^f:

Naczelny Sąd Administracyjny
ul. Gabriela Piotra Boduena 3/5
00-011 Warszawa^d

Wnioskodawca: Prezydent Miasta Kraków
Wydział Spraw Społecznych
ul. Stachowicza 18
30-103 Kraków

Organ pozostający w sporze^e: Wójt Gminy Osieck
ul. Rynek 1
08-445 Osieck

Zawiadomienie o podjęciu czynności niecierpiących zwłoki^{b, c}

Na podstawie art. 23 KPA^a, Prezydent Miasta Kraków zawiadamia o podjęciu czynności niecierpiących zwłoki w sprawie *Janiny Nowak* wszczętej na wniosek strony z 3.6.2022 r. o skierowanie i dofinansowanie pobytu w domu pomocy społecznej. Prezydent Miasta Krakowa podjął 19.7.2022 r. czynności niecierpiące zwłoki w przedmiotowym postępowaniu poprzez dopuszczenie dowodu ze świadka *Jana Kowalskiego* zamieszkałego przy ul. Virrey del Pino 3147 w Buenos Aires 1426 (Argentyna).

.....
(podpis upoważnionego pracownika
wraz z oznaczeniem stanowiska)^e

Uwagi i objaśnienia

^a **Podstawa prawna:** art. 23 KPA.

^b **Czynności niecierpiące zwłoki.** Od momentu powstania sporu do czasu rozstrzygnięcia tego sporu przez właściwy organ lub sąd mogą być podejmowane wyłącznie czynności niecierpiące zwłoki ze względu na interes społeczny lub słuszny interes obywateli.

Organy administracji publicznej pozostające w sporze nie mogą podejmować do czasu rozstrzygnięcia tego sporu czynności zmierzających do załatwienia sprawy co do istoty.

^c **Forma zawiadomienia.** Dokonując czynności niecierpiących zwłoki ze względu na interes społeczny lub słuszny interes obywateli, organ administracji publicznej jest obowiązany zawiadomić organ właściwy do rozstrzygnięcia sporu o właściwość.

^d **Zasady postępowania przed sądami administracyjnym** reguluje PostAdmU.

^e **Podpis.** Pisma utrwalone w postaci papierowej opatruje się podpisem własnoręcznym. Pisma utrwalone w postaci elektronicznej opatruje się kwalifikowanym podpisem elektronicznym, podpisem zaufanym albo podpisem osobistym lub kwalifikowaną pieczęcią elektroniczną organu administracji publicznej ze wskazaniem w treści pisma osoby opatrującej pismo pieczęcią. Należy również pamiętać, iż sprawy mogą być załatwiane z wykorzystaniem pism generowanych automatycznie i opatrzonych kwalifikowaną pieczęcią elektroniczną organu administracji publicznej. W przypadku pism generowanych automatycznie przepisów o konieczności opatrzenia pisma podpisem pracownika organu administracji publicznej nie stosuje się.

^f **Znak sprawy** zgodnie z rozporządzeniem Prezesa Rady Ministrów z 18.1.2011 r. w sprawie instrukcji kancelaryjnej, jednolitych rzeczowych wykazów akt oraz instrukcji w sprawie organizacji i zakresu działania archiwów zakładowych (Dz.U. Nr 14, poz. 67 ze zm.).

^g **Organ w sporze.** Należy wskazać organ występujący w sporze.

Orzecznictwo

1. Post. NSA z 27.8.2021 r., I OW 28/21, Legalis

W trybie art. 23 KPA organ władny jest podejmować czynności tylko takie, które nie cierpią zwłoki ze względu na ochronę dwóch dóbr, tj. interesu społecznego oraz słusznego interesu obywateli. Chodzi tu zatem o zabezpieczenie możliwości zgromadzenia materiału dowodowego w sprawie, który w razie zwłoki w działaniu uległby np. zniszczeniu, nie byłby dostępny. W przypadku wszczęcia sporu o właściwość organ administracji nie może wydać decyzji w sprawie, ponieważ wydanie decyzji nie jest czynnością niecierpiącą zwłoki ze względu na interes społeczny lub słuszny interes obywateli.

2. Wyr. WSA z siedzibą w Poznaniu z 1.2.2018 r., IV SA/Po 1096/17, Legalis

Kwestia zasadności zobowiązania skarżącej do zwrotu nienależnie pobranego świadczenia nie została w toku postępowania przez organ uzasadniona. Strona skarżąca nie miała w istocie rzeczy możliwości ewentualnego polemizowania ze stanowiskiem organów w tym zakresie, skoro organy obu instancji stanęły na stanowisku, że wbrew treści uzasadnienia, decyzja pierwszoinstancyjna w istocie rozstrzyga wyłącznie o charakterze pobranego świadczenia. Tak przedstawiająca się wada decyzji nie tylko miała charakter istotny, ale przesądziła również o zasadności uchylecia decyzji obu instancji. Nie może, bowiem ulegać wątpliwości, że rozstrzygnięcie, to wiążące ustalenie konsekwencji stosowanego przepisu prawa materialnego. Rozstrzygnięcie decyzji musi być sformułowane w sposób jasny i precyzyjny, a nie pośrednio wynikać z decyzji i powinno być sformułowane na tyle jasno i precyzyjnie, aby było zrozumiałe dla stron bez uzasadnienia. W tej sytuacji, wobec sprzeczności pomiędzy osnową a uzasadnieniem decyzji pierwszoinstancyjnej należało z uwagi na naruszenia art. 7, 8, 15 oraz 107 § 3 KPA stwierdzić, że w sprawie miało miejsce naruszenie przepisów postępowania i to w stopniu mogącym mieć wpływ na wynik sprawy.

3. Post. NSA z 29.3.1994 r., IV SAB 59/93, OSP 1996, Nr 1, s. 38

Jeżeli po wniesieniu skargi na bezczynność organu (art. 216 § 1 KPA) powstanie spór kompetencyjny w rozumieniu art. 22 § 1 KPA, postępowanie sądowe ulega zawieszeniu do czasu rozstrzygnięcia tego sporu (art. 177 § 1 pkt 3 KPC w zw. z art. 211 KPA).

Rozdział **III**

Wyłączenie pracownika
oraz organu,
odpowiedzialność
dyscyplinarna pracownika

[Przejdź do księgarni →](#)

ksiegarnia.beck.pl